

Forrai Zita: Lány a parton (1962-2007)

Lány a parton. Ennyi volt, amit az ügyvéd felolvasott. Hiába kutatok a gondolataimban, Dr. Szablya csak ennyit talált a búcsúlevélben. Látom a fűvet, belecsonyosodik a homokba. Tartja, hiába fújja a szél. Ahol nincs fű, ott a szél hullámos csíkokat húz a parton. Fogam között én is érzem. Kotorászom a nyelvemmel, hogy kiköpjem az érdes szemcséket. Nem tudom. Gyűlik a még homok a számba. Kikezdi az ínyemet. Vér íze van annak a partnak.

Zokog és naponta írja, hogy ne menj Tibikém, majd írunk felmentési kérelmet, gyenge a tüdőd. Túl nagy a lábad, bakancsot se találnak ezek vagy találtak neked? Kilencszázhetvennyolcat írunk, mikor látunk? Mi az, hogy két év? Se egyetem, se unoka?

A parton hasaltam. Becsengettek, de én nem mentem vissza a suliba. Protekcióval az ottani téesz nádvágóban dolgoztam volna az asszonyokkal, akik féltettek. Kivágja a bokád a nád, Ágikám, mondták mindjárt hétfőn, a kezedet a drót teszi tönkre. Rád még valami szép vár. Csak napozzál, majd leigazoljuk a gyakorlatot.

A kicsi fűszálakon a hangyákat néztem, aztán a bakancsát. Gulliver a liliputiak között. A honvéd üdülő előtti területet söpörte vagy a csónakokat merte ki eső után és a stégnél horgászott. Ha ideje volt, meztelen lábát a vízbe lógatta. Álmok közt ébren élsz, Másoknak adni félsz, Kóbor vagy mint a szél, A becsület ennél mégis többet ér! Fogtuk egymás kezét. Úgy tudtuk, hogy két év múlva lesz az esküvőnk. Én akkor érettségizek, ő leszerel.

Két hét volt a közös életünk. A gyümölcslevest és a puncsos kockát kihozta nekem a partra, közben a leveleit olvasta vagy énekelt. Ha nem jött az edző, akkor elkísértem a salakos pályára. A napi edzés alatt is napoztam a fűvön. Majd lesz kimenője, és elvisz cukrászdába.

Lejárt az őszi építőtábor, vissza kellett menni a kollégiumba. Karácsonykor elváltak a szüleim, nem mehettem a nyaralóba. A levelek maradtak 1980-ig. Akkor írt utoljára, mielőtt a nyári olimpiára kivitték. Elküldte a matek érettségi feladatok kidolgozását. Sokáig láttam álmomban, ahogy egy misa macival vár a pótérettségi után, és cukrászdába visz. Húsz évig nem jött. Férjhez mentem, gyerekeim születtek. A daganattal azt hittem, a világ megáll, nem lesz 2001.

Örökölttem, az utolsó hat évre visszaköltöztünk a faházba. Most áttetszően lebegek a víz fölött. A kezét nézem, csavarozza a képem. Fúj a szél, a hajamba akad a csillagfejű. Szálanként leoldja, már elindult felém. Utána a víz cseppjeit a partra veti, a homok felszívja. Hova lettek a kövek?